

Benvolgudes i benvolguts claustrals, sr Rector:

La veritat és que cada vegada es fa més difícil mantenir l'ànim col·laborador, però seguirem intentant-ho. Comentaré primer unes qüestions de procediment, després alguns dels aspectes generals de la reforma i alguns detalls del document, i finalment del Grup de Treball.

El claustre de 22 de juliol va aprovar per aclaparant majoria una resolució en què sol·licitava un claustre monogràfic "per debatre i avaluar les propostes" presentades sobre la reforma d'estructures. En el web de la reforma hi ha 53 documents, molts dels quals són o inclouen propostes, alguna molt elaborada, totalment o parcialment alternatives. Finalment arriba aquest claustre i l'ordre del dia amb què el convoquen és "Presentació del projecte de reforma ...". Cap menció a altres propostes. Com van convocar aquest claustre monogràfic com a extraordinari, el reglament impedeix sol·licitar ampliació de l'ordre del dia. Malgrat això, i d'acord amb l'art 12 del reglament que permet presentar textos alternatius en un punt de l'ordre del dia, ens vàrem dirigir a la SG per saber quan podria fer-se donat que no s'havia enviat la documentació oficial. La resposta rebuda va ser que "atès que no es tracta d'un text a aprovar, ... no es poden presentar textos alternatius... que a mes a mes el dia 15 de desembre va acabar el termini per a la presentació de propostes". Quant al tema d'introduir esmenes, aquestes tan sols poden presentar-se a textos articulats, i no és el cas. ... [T]ampoc caben propostes transaccionals". Malgrat això, i com seguia sense arribar la documentació del claustre, alguns vàrem registrar la sol·licitud d'un text alternatiu sobre la constitució i funcions del grup de treball, que no es va acceptar. Finalment, amb prou feines 24 hores abans del claustre ens envien el projecte de reforma, de 159 pàgines, per discutir-ho avui. La veritat és que tot això no facilita precisament que aquest claustre debati i avaluï en condicions les diferents propostes sobre la reforma, tal com la resolució aprovada manava.

Potser diguin que no cal debatre les alternatives, doncs ja han "incorporat gran part de les aportacions de la comunitat universitària", com diuen en la p. 11 del nou document. El fet que, en molts casos sense ni tan sols parlar amb els seus autors, algú decideixi magnànimament incloure unes referències aquí i allà d'algunes d'aquestes aportacions, en general fora de context i per justificar la seva pròpia posició, no es pot considerar un debat precisament.

Però com ens han convocat per parlar del seu document fem-ho. Aquesta quarta versió és la màxima expressió de la naturalesa "racionalitzadora" del seu projecte. En teoria de l'acció es diu "racionalitzar" a la pràctica de buscar raons per a decisions ja preses per altres motius. Aquest document és un gran exercici de racionalització. La seva reforma té una finalitat fonamental, reduir el nombre de centres i departaments. No fa una anàlisi quantitativa i qualitativa seriós de les deficiències i necessitats específiques en docència, recerca i transferència, i per tant no estableix objectius concrets per abordar amb èxit aquestes necessitats, ni els mitjans adequats per a assolir-los. Es limiten a una anàlisi comparativa quantitativa comparant alguns valors entre els diferents centres, com si tots les centres fossin idèntics en objectius assolibles, per exemple en finançament privat o transferència o recerca aplicada. Per aconseguir el seu projecte de reducció administrativa, elaboren una retòrica i unes anàlisis que aparentment justifiquen la reducció, però que ningú es creu. I en comptes de debatre raonadament amb el temps, la tranquil·litat i la perspectiva global que una reforma com aquesta es mereix, s'han submergit en una voràgina de negociacions bilaterals en les quals cadascun intenta sortir el menys damnificat possible. I així fins a l'últim moment, doncs, no ens enganyem, no és un altre el motiu que no hagin pogut enviar el document fins fa unes hores. I, no ens enganyem tampoc, no és un altre el motiu que sigui un document tan "flexible", en el qual p.e. el que abans servia per justificar dos centres d'humanitats ara serveix per justificar-ne un.

I què dir de les seves famoses taules? Se'ls ha dit per activa i per passiva que gran nombre de paràmetres que usen no poden usar-se sense ponderar. Doncs no hi ha manera. En les taules 8, 9, 13, 20, 21 i 24

ponderen unes columnes, però prenen en compte tant els valors ponderats com els no ponderats per a l'avaluació. I en les taules 11, 12 i 23 ni tan sols ponderen res. És això actuar objectivament? La cosa arriba fins a l'absurd que (taula 20) la facultat amb major percentatge d'alumnes estrangers és declarada insuficient en mobilitat internacional precisament per les creus que li cauen pels seus valors no ponderats. I clar, com si es tractés d'un gran descobriment, afirmen a la p. 61 "Els centres petits en dimensió són els que en general en més casos no assoleixen l'estàndard fixat de massa crítica". Impressionant. Com podria no ser així si el mecanisme emprat ja et dona unes quantes de les seves creus pel simple fet de ser un "centri petit"? Mirin, si volen eliminar les facultats petites facin-ho, però si us plau, no ens ofenguin per a fer-ho.

A part de no poder acceptar com a claustral una cosa tan burda per respecte a la meua universitat, com a electe per un d'aquests "centris petits" és la meua obligació fer tot el possible, i l'impossible, per impedir que sigui oficialment declarat com "no suficient" en algunes funcions pel simple fet de ser un "centre petit". Senyores i senyors membres electes del CG, aprovin les fusions que vulguin, però si us plau no permetin que s'aprovin aquestes parts del document tan burdes i ofensives.

I per favor també, no aprovin una secció econòmica (pàg. 106 *ff) que diu que es recaptaran 2,4 nous milions anuals perquè cadascun dels 24 administratius reorientats a recerca recaptarà una mitjana de 100.000 e anuals, sense dir com; i altres 2,7 milions més perquè cadascun dels 14 administratius reorientats a l'atenció d'estudiants internacionals captarà una mitjana de 50 estudiants anuals, però tampoc dient com. Això és una irresponsabilitat que increïblement es manté versió rere versió.

No entraré en més detalls del document, ja discutits en altres ocasions i que no s'han modificat. Ni en el resultat final de les fusions (de 18 a 13 centres). El pitjor de tot és que, si res no ho impedeix, aquesta manera de procedir impossibilitarà que la UB es doni la reforma que necessita i es mereix. Diran que el temps apreta, que cal aprovar alguna cosa, per complir el seu compromís electoral, o per no perdre la subvenció de la Generalitat, i que la fonamental ja s'anirà fent després. Ara tot són presses. Doncs haver començat abans. I sobretot, haver començat millor. Si fa un any haguessin format una comissió veritablement plural i representativa per estudiar i avaluar de debò les necessitats, objectius i mitjans de la reforma, potser ara tindriem una reforma profunda consensuada i que serviria veritablement als interessos de la nostra universitat. Per desgràcia no ha estat així i ens quedarem en una mera supressió de càrrecs, i els seus complements i dedicacions. Amb macro centres amb les seves subunitats que al seu torn caldrà gestionar, bé amb certes compensacions amb el que es reproduiran els vells càrrecs i costos amb altres noms; bé gratia et amore, amb les més que previsibles dificultats. I al final qui sortirà perjudicada serà la nostra universitat. Esperem que aquest grup de treball anunciat pugui arreglar alguna cosa.

Respecte d'aquest GT, jo he estat cridat per formar part d'ella i vaig dir que només me semblava que podia contribuir si la seva funció no es limiti al seguiment de l'aplicació de la reforma sinó també a discutir i modificar el projecte actual abans de sotmetre-ho al CG., pel qual es necessita una mica de temps, potser no mig any però per descomptat més d'uniques poques setmanes. Si es així encantat de col·laborar en la mesura que pugui.

Moltes gràcies